

[Lykketoft]

enkle kendsgerning, at det ville koste en milliard kroners penge yderligere, og det forstår jeg er baggrunden for, at regeringen ikke har foreslået det, ligesom det også er baggrunden for, at vi ikke vil foreslå det. Men så må vi også tage hånd om de mulige omgåelsesproblemer, som den valgte løsning kan give anledning til.

Men i øvrigt fra Socialdemokratiets side i pagt med de drøftelser, der har været, i samklang med den enighed, der er opnået mellem de tre parter i drøftelserne forud med arbejdsmarkedet, tilslutning til principperne i disse forslag og et håb om, at det kan være det afgørende bidrag til styrkelse af beskæftigelsen, sådan som beregningerne fra trepartsudvalget tyder på.

Jeg vil imidlertid godt sige, at det, som vil være skuffende for mange mennesker, når de nu hører, at dette er et væsentligt og helt nødvendigt bidrag, er, at resultatet i 1988 og 1989 vil være, at arbejdsløsheden alligevel vil være stigende. Hvis vi ikke gør mere end dette, hvis vi ikke træffer nye foranstaltninger, vil vi, simpelt hen fordi det, vi er oppe imod i international udvikling, i valutakursudvikling, i mangel på produktivitetens fremskridt i dansk erhvervsliv, er så alvorligt, under alle omstændigheder desværre komme ud for en stigning i arbejdsløsheden, selv om den tegning, der nu er gjort i forbindelse med trepartsdrøftelserne og i forbindelse med finanslovsforhandlingerne, skulle give en 7-8-9 pct. i samlet konkurrenceevneforbedring. Det er en meget alvorlig situation, og den må selvfølgelig ud over dette mane til større kreativitet både hos os i Folketinget og hos dem ude i erhvervslivet.

Kent Kirk (KF):

Den 8. september og den 8. december er to skelsættende datoer i 1987: Den 8. september, fordi vi havde folketingsvalg, og den 8. december, fordi den usikkerhed, som kom efter folketingsvalget, er blevet afløst af større politisk sikkerhed.

Den 8. december indgik regeringen, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet det, man kan kalde »en forståelse« både vedrørende finansloven for 1988 og vedrørende konkurrenceevnen for vores eksporterhverv. Samtidig faldt de såkaldte trepartsforhandlinger mellem regeringen og LO og DA på plads. Det er i sig selv en historisk givenhed, at arbejdsmarke-

dets parter og landets regering opnår enighed om vigtige elementer i den økonomiske politik og om nødvendigheden af en forbedret konkurrenceevne. Det er samtidig en enighed, som 75 pct. af Folketingets mandater står bag.

I den konservative folketingsgruppe er vi meget glade for, at det lykkedes både at få næste års finanslov på plads og at forbedre konkurrenceevnen så markant, som tilfældet nu bliver.

Forståelsen vedrørende næste års finanslov og det positive udfald af trepartsforhandlingerne har således flere åbenlyse fordele. Den politiske stabilitet er genoprettet. De fleste var kritiske, da firkløverregeringen efter folketingsvalget den 8. september blev gendannet, ud fra det synspunkt, at manøvremlighederne i det såkaldt grumsede Folketing ville være begrænsede. Mange satte spørgsmålstejn ved, om regeringen overhovedet ville være i stand til at videreføre den nødvendige økonomiske politik. Det spørgsmål kender vi nu svaret på. Selv under de meget svære parlamentariske forhold, som regeringen må leve med, har det været muligt at gennemføre en både ansvarlig og sammenhængende økonomisk politik med danmarkshistoriens største forbedringer af konkurrenceevnen til følge, og det uden store forbrugerprisstigninger. Forbedringen af konkurrenceevnen via eksportpakken og omlægningen af arbejdsgiverafgifterne har jo netop den store fordel, at priserne under ét holdes i ro, og at lønmodtagernes realløn dermed ej heller påvirkes negativt, samtidig med at vore eksportvirksomheder får langt bedre kår på de udenlandske markeder.

At den politiske stabilitet nu er sikret, er af uvurderlig betydning for såvel det danske samfund som vort erhvervsliv.

Politisk usikkerhed resulterer altid i rentestigninger, faldende investeringer og pessimisme. Nu, hvor både finansloven og forbedringen af konkurrenceevnen er en kendsgerning, vil virksomhederne igen kunne iværksætte investeringer og produktionsudvidelser uden frygt for store politiske omvæltninger. Forbedringen af konkurrenceevnen er en livsnerve for det danske samfund. Omlægningen af arbejdsgiverafgifterne og regeringens eksportpakke betyder, at konkurrenceevnen alene det første år forbedres med 8-9 pct., og det vil give op til 70.000 nye arbejdspladser i løbet af 3-4 år. De